

SVATOMOŘICKÝ ZPRAVODAJ

Ročník XXVII. Číslo 15 11.4.2021

Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky. (Ž 118)

NEDĚLNÍ EVANGELIUM (Jan 20, 19-31)

Když byl večer prvního dne v týdnu, přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána.“ On jim však odpověděl: „Dokud nevidím na jeho ruku jizvy po hřebecích a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili.“ Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Bůh miluje lidi, Bůh je miluje jako své děti – jedno kde a jedno jak jsou staré. A jde jim naproti – po celý život. Někdy to, pravda, trochu trvá. Tomáš z dnešního evangelia musel také čekat. Sice jen osm dní, ale přesto: *osm dní*. Všichni kolem něj, zdá se, neměli žádné obtíže. Oni věřili. Ale všechny jejich řeči, všechny jejich argumenty a naléhání neměly absolutně žádný efekt. Věřit – *opravdu* věřit – dokázal Tomáš teprve, až se Ježíš sám chopil iniciativy. Pak už to žádný problém nebyl. A to je radostné poselství pro všechny, kteří hledají: nepotřebují nic dělat, nemohou si vlastně ani nic vynutit. Zachovat si otevřené srdce, neztratit Boha ze zřetele, to je vše, co je z naší strany potřeba učinit. On sám přijde k lidem, nenechá žádné ze svých dětí napospas. Hledá cestu k jejich srdci, a najde ji. On ví *jak* a ví také *kdy*. Buť to někdy trvá – týden, jako u Tomáše, rok, desetiletí, téměř celý život. *Ale najde ji*. Třebaže často jinak, než jak si představujeme. Po jeho způsobu, a především, v moment, který je dle Něj ten pravý.

PŘÍŠTÍ NEDĚLI: Lk 24, 35-48 Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých.

SLOVO KŘEŠTANA – SLOVO K ZAMYŠLENÍ A K POVZBUZENÍ

Příběh „nevěřícího Tomáše“, který jsme právě vyslechli, se obvykle vykládá tak, že vzkříšený Ježíš podal těžkopádnému apoštolovi přesvědčivý důkaz, a Tomáš se pak zastyděl za svou nevěru a věřil. Ale já dnes rozumím tomu příběhu jinak a čtu v něm jako podstatné toto: Tomáš právě v ranách svého Pána spatřil jediného Boha, jemuž mohl uvěřit. Příběh Tomášův se mi takto otevřel před několika lety pár kroků od apoštolova hrobu v indickém Madrasu, na nejsmutnějším místě tohoto světa, na nějž jsem kdy vstoupil: v madraském sirotčinci, kde hodiny procházíte úzkými uličkami mezi klíckami, v nichž leží opuštěná nemluvnata a batolata s hladem vypouklými bříšky. Uvěřil jsem, že apoštol Tomáš byl poslán právě sem, aby tady odevzdal zemi své kosti a Bohu svůj boj s pochybnostmi. A napadlo mne číst ten příběh o Tomášovi a jeho konverzi takto: toto je tvoje cesta, Tomáši, řekl mu Ježíš, vracející se z brány utrpení a smrti. Poneseš do konce kříž pochybností, a neutišíš je jinak, než že se budeš dotýkat lidských ran; ty, který jsi už jednou v mých ranách zahlédl Boží tvář. V ranách jsi se dotkl tajemství spojení Boha a člověka a zvolal:

Můj Pán - můj Bůh! Ježíš, který ukazuje své rány, nám dává odvahu neskrývat naše vlastní jizvy za krunýři, maskami, šminkami a pomádami.

(P. Tomáš Halík, kázání při requiem za Jana Diviše, 7.4.1999; dle halik.cz)

SVÁTKY V TÝDNU 11.4.2021 – 18.4.2021

- Neděle 11.4. Izabela / sv. Stanislav (2. neděle velikonoční)
 - Pondělí 12.4. Julius / sv. Julius
 - Úterý 13.4. Aleš / sv. Martin I.
 - Středa 14.4. Vincenc / sv. Lambert
 - Čtvrtek 15.4. Anastázie / sv. Anastázie
 - Pátek 16.4. Irena / sv. Bernadetta Soubirousová
 - Sobota 17.4. Rudolf / sv. Inocenc
 - Neděle 18.4. Valerie / sv. Krescenc (Rostislav) (3. neděle velikonoční)
-

Z FARNÍCH KRONIK – Výměna katechetů

Pout' na 1. máje byla stranou lidovou před několika lety zařizena jako protiváha proti socialistickým manifestacím. Až do r.1935 konala se z kostela sv. Mořice. Letos pro nedostatek kněží (s jedním toliko kaplanem se nedají divy činit) odřekl probošt Horák vedení této pouti na sv. Kopeček; i převzal ji farní úřad u sv. Michala. (U tohoto textu je dobré si uvědomit, že probošt Horák na podzim toho roku, ve věku 65 let, zemřel. Možná, že se už na začátku léta necítil dobře a na pěší pout' na sv. Kopeček neměl sil. Pozn. red.) Katecheta měšťanských škol německých Dr. Alfred Lehmann, znechucen obrovským přetížním v Olomouci, hlásil se o faru v Mor. Kočově a probošt žádal nejd. konsistoř, aby toto katechetské místo nebylo již obsazeno zvláštním katechetou, ale aby byl ku sv. Mořici dosazen raději kaplan, který by v duchovní správě vypomáhal. Katecheti, jimž se dává titul „bývalí panáčci“ totiž v duchovní správě pranic nevypomohou a kostel u sv. Mořice potřebuje alespoň dva kaplany, neli tři. Než kde je vzít, když je taková nouze o kněze? Působení katechety Lehmanna probošt Horák o několik odstavců dále hodnotí takto:

Bydlel na proboštví v kooperatorské jizbě v I. poschodí, neplatil za byt ničeho, avšak farnost sv. Mořická z jeho činnosti měla málo, protože byl zároveň supplujícím katechetou na něm. gymnasium i musil v neděle a svátky celebrovati u kapucínů.

Jeho nástupcem se stal P. Josef Weber, katecheta měšť. škol ze Šternberka. Bydlí také na proboštví a platí za přizemní byt 120 Kč měsíčně. Tento obnos bude upotřeben na opravy v domě a jeho ozdobu.

Katecheti se stali v arcidiecézi olomoucké státem ve stáť. Nazývají se, byť i žertem, který však je pravdě tuze blízek „bývalí panáčci“. Oni sobě myslí, že jsou toliko na to, by „přednášeli“ na školách náboženství. O duchovní správu, o zpovědnici, kazatelnu neradi zavadí.

AKTUALITY Z FARNOSTI

Tuto Ne (11.4.), na kterou připadá svátek Božího milosrdenství, se bude mimo dopoledních mší svatých (v 7:30 a 9:00) konat též ve 14:30 Korunka k Božímu milosrdenství, na kterou bude v 15:00 navazovat mše svatá.

Krabičky s postní almužnou je stále ještě možné do této neděle donést do kostela. Děkujeme za vaši štědrost.

Byly spuštěny nové internetové stránky o svatomořických varhanách a jejich rekonstrukci (<https://varhany.moric-olomouc.cz/>) včetně možnosti adopce píšťal (s certifikátem pro dárce).

Zveme vás k jejich návštěvě a příspěvku na dobrou věc.

Sledujte aktuální možnosti obsaditelnosti kostela (10 % = 70 osob), obsadte prosím hlavně židle rozdělené po kostele (s ohledem na povinné rozestupy 2 metry).

KOUTEK MOUDROSTI

Máš pocit, že je tvoje situace z nějakého důvodu již ale fakt neudržitelná? Vyhlížíš okamžik, kdy ta hrůza skončí a ty budeš zase moci žít? Tak si představ, že takhle špatné to bude už napořád. A začni žít hned.

(rada kněze bohoslovců v obtížné životní situaci)

Chcete dostávat Svatomořický zpravodaj v elektronické podobě na Vaši emailovou adresu? Stačí napsat email s předmětem SZ-přihlásit na svatomoricky.zpravodaj@seznam.cz. Pro odhlášení pak pošlete zprávu s předmětem SZ-odhlásit. Farnost Svatého Mořice Olomouc sv. Mořice Olomouc